

ÎNCHEIERE

10 martie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Ala Cobăneanu,
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Premier-SV” în proces de insolabilitate, lichidator Daniela Ciobanu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Premier-SV” în proces de insolabilitate împotriva Societății pe Acțiuni „Deservire Orhei” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 07 decembrie 2016 și a încheierii Curții de Apel Chişinău din 03 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La data de 26 noiembrie 2012, reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată „Premier-SV” (în continuare SRL „Premier SV”) în proces de insolabilitate, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni "Deservire Orhei" privind încasarea datoriei în mărime de 25 4611,00, a penalității în mărime de 45 829,98 lei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin hotărîrea Curții de Apel Economice nr. 2e-732/2011 din 23 iunie 2011, a fost intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Premier SV” și a fost desemnată în calitate de administrator al procesului de insolabilitate ÎI „Ciobanu Daniela” .

În rezultatul analizei actelor financiar-contabile ale SRL „Premier SV” administratorul insolabilității, a constatat că la data de 02.10.2008 a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare nr. 11164 potrivit căruia reclamantul a cumpărat de la SA „Deservire Orhei” imobilul situat în or. Orhei, str. A. Lăpuşneanu nr. 2/2

ce constă din clădire de producere lit. „01” cu suprafața la sol de 1655.3 m.p. pavaj lit. „I”, gard lit. „II” și lot de teren pentru construcții cu suprafața de 0,9425 ha cu nr. cadastral 6401103.084 și 6401103.084.01 la prețul de 4 575 000 lei.

La data de 30.06.2010, SA „Deservire Orhei” și SRL „Premier SV” au semnat acordul de reziliere a contractului conform căruia, părțile au convenit să rezilieze contractul de vânzare - cumpărare nr. 11164 din 02.10.2008 și au stabilit ca SRL „Premier SV” să restituie SA „Deservire Orhei” imobilul situat în or. Orhei, str. A. Lăpușneanu nr. 2/2, iar S.A. „Deservire - Orhei” s-a obligat să restituie prin virament către SRL „Premier-SV” pînă la 31 decembrie 2010 suma de 1500000 lei.

La data de 30.06.2010, reclamantul și-a executat obligațiile stipulate în acordul de reziliere și a transmis în proprietatea pârâtului bunul imobil nominalizat, fapt consemnat în Registrul bunurilor imobile. Contrar acestora, pârâtul nu și-a executat obligațiile sale și nu a achitat integral suma de 1 500 000 lei, restituind, reclamantului doar suma parțială. Astfel, la moment datoria pârâtului față de reclamant constituie 25 4611,00 lei.

Conform acordului de reziliere a contractului din 30.06.2010, în cazul încălcării termenelor stabilite în acord, partea în culpă este obligată să achite celeilalte părți, penalitate în mărime de 0,1% din valoarea obligațiilor neexecutate în termen pentru fiecare zi de întârziere. Pentru neexecutarea obligațiilor restituire a sumei 254 611,00 lei și o penalitate în mărime de 45 829,98 lei.

În vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la data de 14.05.2012 a fost expediată în adresa pârâtului notificarea, prin care s-a solicitat achitarea datoriei restante și a penalității, însă pînă la moment datoria nu a fost achitată.

Prin cerere de concretizare a cerințelor, reclamantul a indicat că în actul de verificare din 19.10.2010, nu se conține obligația pârâtului SA „Deservire Orhei” de restituire a prețului bunului imobil achitat în sumă de 1 500 000 lei ce rezultă din acordul din 30.06.2010, reflectă datoria pârâtului față de reclamant în baza altor raporturi juridice.

Susține că acordul din 30.06.2010, nu a fost reflectat în actul de verificare din 19.10.2010, deoarece scadența acestuia a survenit ulterior, la data de 31.12.2010.

Solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului datoria în mărime de 1 000 000 lei conform acordului de reziliere din 30.06.2010, a penalității în mărime de 180 000 lei și dobînzii de întârziere în mărime de 304 424,66 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Orhei din 23 iunie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărîrea menționată supra, la 30 iunie 2016, SRL „Premier SV” a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătorei Orhei din 23 iunie

2016, solicitând admiterea apelului cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, apelul depus de către SRL „Premier SV” a fost respins, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 06 ianuarie 2017, SRL „Premier SV” a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016 prin care s-a respins cererea de recuzare înaintată Judecătorului Ludmila Popova, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, a fost contestată cu recurs de către SRL „Premier SV” la 06 ianuarie 2017. Astfel, prin prisma art. 434 Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarat de către SRL „Premier SV”, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de SRL „Premier SV”, nu pot constitui temei de admitere a acestuia, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Societatea cu răspundere limitată "Premier SV" ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Premier SV” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C.,
completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții
Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Premier-SV”
în proces de insolvență, lichidator Daniela Ciobanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea